

Bosgroepen

Beheerrichtlijn Glanshaverhooiland (N12.03)

Glanshaverhooiland bevat hooilanden met (zeer) bloemrijke vegetaties van het glanshaververbond. Het komt voor op van matig vochtige tot periodiek overstroomde uiterwaarden, op zeekleigronden en op löss of krijtafzettingen. Graslanden van een goede kwaliteit kennen een grote kruidenrijkdom. Vergeleken met andere graslanden zijn opvallend veel schermbloemigen te vinden. Ook de inwendige structuur van deze graslanden is rijk, de hoge grassen vormen een open scherm; de kruiden komen minder hoog en vormen soms zelfs twee onderlagen. De graslanden kunnen structuurrijk zijn met overgangen naar zoomvegetaties of ruigten.

Instandhoudingsbeheer

- Meestal 2 keer per jaar maaien en afvoeren in de tweede helft van juni en in september/oktober, soms 1 keer per jaar in augustus/september (afhankelijk van de voedselrijkdom).
- Als de hergroei onvoldoende is voor een 2e maaibeurt, maar teveel om te laten staan, dan kan worden nabeweid om het perceel kort de winter in te laten gaan. Op grasland in weinig bodemvruchtbare terreinen maximaal 0,5 GVE/ha; in bodemvruchtbare terreinen kan dit oplopen tot maximaal 1,5 GVE/ha.
- Bemesten met ruige mest of kalk is niet toegestaan. Alleen bij instandhoudingsbeheer kan een lichte bemesting om de 3-5 jaar met 1-3 ton ruige mest per hectare wenselijk zijn. Hiertoe moet de eigenaar een ecologisch (bodem) onderzoek kunnen overleggen.

Kwaliteit verhogend beheer op standplaatsniveau

- Bij voorkeur maaien met een machine waarmee geen insecten en andere kleine fauna worden opgezogen.
- Jaarlijks op wisselende plekken 5-10% van de oppervlakte niet maaien. Overweeg daarbij om sinusbeheer toe te passen. Daarbij wordt gewerkt met slingerende maaipaden en blijft per maaibeurt ca. 40% van de vegetatie staan. Het maaibeheer varieert in ruimte en tijd. Als resultaat ontstaat veel meer variatie in structuur en daarmee soorten, wat gunstig is voor de biodiversiteit.
- Solitaire struiken en bomen, ruigte en struweel laten ontwikkelen (maximaal 10% van de oppervlakte).
- Geleidelijke overgangen creëren naar aangrenzende terreintypen, via bijvoorbeeld ruigte en struweel.

Kwaliteitsimpuls op landschapsniveau

Het gebied kan worden versterkt door uitbreiding van de oppervlakte en/of verbinding met matig voedselarme graslanden in de omgeving.

Signalen voor achteruitgang van de kwaliteit van het beheertype

- Afname van karakteristieke soorten zoals beemdkroon, bevertjes, groot streepzaad, gele morgenster en veldsalie (zie Index Natuur en Landschap voor meer typische planten en dagvlinders).
- Toename van ruigtesoorten zoals grote brandnetel, akkerdistel en ridderzuring.

Waar zitten de kosten in

- Maaien en afvoeren.
- Begrazing binnen rasters/sloten.
- Onderhouden van watergangen.
- Verwijderen van ongewenste vegetatie.
- Onderhouden/vervangen van rasters.